

The English version of this Decision immediately follows.

ועדת ערר - המרכז הבינתחומי הרצליה

בפני :

ד"ר הלל סומר - יו"ר
פרופ' אורית טיקוצינסקי
גב' דניאל קוטלר אלמלם

ערעור על החלטת הממונה על המשמעת
עו"ד שלי מלכה מיום 11 באוגוסט 2015
בתיק משמעת 10/2015
בעניינו של סטודנט **פלוגי**

בשם המערער :

מר גל שירי

בשם הקובלת :

גב' אורלי שקד

החלטה

הדיון בפני הממונה על המשמעת והחלטתו

1. הסטודנט המערער הורשע על ידי הממונה על המשמעת בגין התנהגות בלתי הולמת, התחצפות למתרגל הקורס וסירוב עיקש להישמע להוראותיו. עבירות על פי סעיפים 2(1), 2(8), 2(11), 2(12) ו 2(18) לתקנון המשמעת.
2. המערער הואשם בכך שהפגין התנהגות שיש בה משום פגיעה בסטודנטים ובמהלך השיעור התקין כאשר סירב להישמע להוראות המתרגל שביקש ממנו ומתלמידים אחרים לעזוב את השיעור בעקבות הפרעות. בעוד שני חבריו יצאו מיד, וחבר שלישי יצא לאחר דין ודברים קצר יחסית, המערער סירב לצאת, נכנס לעימות מילולי עם המתרגל, וניאות לצאת מן הכיתה רק לאחר כרבע שעה שבה השיעור לא התקיים עקב כך.
3. בהמשך, איחר המערער לפגישת הבהרה והתנצלות שנקבעה לו עם המתרגל, ובשל איחורו, הפגישה לא התקיימה.
4. משפנו אליו רשויות המשמעת, לאחר הגשת התלונה, המערער התעלם ממספר פניות, ורק לאחר שהתקבלה החלטה החוסמת אותו מקבלת שירותים אקדמיים מסוימים הפנים את החובה לשתף פעולה עם רשויות המשמעת. לטענת המערער הוא אינו קורא כלל את הדואר האלקטרוני הנשלח אליו לכתובתו במרכז הבינתחומי.

5. הממונה על המשמעת הטיל על הסטודנט את העונשים הבאים :

- א. הרחקה מלימודים בפועל למשך סמסטר אחד.
- ב. הרחקה על תנאי למשך סמסטר אחד באם יעבור עבירה דומה.

הערעור

6. המערער ביקש להיות מיוצג בידי מעסיקו, מר גל שירי. אף כי התקנון אינו מכיר, עקרונית באפשרות זו ומאפשר ייצוג בידי סטודנט אחר (לרבות בידי המייצגים המועמדים לצורך זה בידי אגודת הסטודנטים, שזו הזדמנות לשבח אותם על עבודתם המסורה והמוצלחת) או בידי עורך דין. לאחר שוודאנו כי המערער מבין את האפשרויות העומדות לפניו, החלטנו לאפשר את הייצוג למרות היותו חורג מהתקנון.

היקף ההתערבות של ועדת הערר

7. כפי שנאמר בהחלטות רבות של ועדות ערר בעבר :

א. ככלל, על ועדת הערר לגלות איפוק בהתערבות בהחלטות הממונה. כך נובע בעיקר מהעובדה כי הממונה הוא שהופקד על "נושאי המשמעת" (סעיף 1 לתקנון המשמעת) ובידו הסמכות הקהילתית לקביעת מדיניות המשמעת במרכז הבינתחומי ואכיפתה. כממונה על "נושאי המשמעת" נחשף הממונה באופן בלתי אמצעי לעובדותיו של כל מקרה (ולעניין זה נתונה לו כמובן הסמכות לחקור את הנילושים והעדים בדיון שלפניו), מגמות ותלונות בתחום המשמעת במרכז הבינתחומי, בקשות לאכיפת משמעת (כגון מצד אגודת הסטודנטים) ומתפקידו לבצר ולאכוף דפוסי משמעת בהתאם למדיניות המשמעת של המרכז הבינתחומי כפי שהוא רואה לנכון להפעילה במסגרת תפקידו. כך, אם מטרתו של המרכז הבינתחומי כקהילה אקדמית, חברתית ואנושית לקדם ערכי התנהגות ומשמעת מסוימים מתפקידו של הממונה לאכוף זאת ואל לנו לקעקע מעמדו זה של הממונה בהמירו את שקול דעתו בשיקול דעתנו. כך עולה מהגיונם של דברים וכך עולה מהעובדה כי ועדת הערר אינה ממונה-על על המשמעת ומסמכותה של הועדה להתערב אך במספר מצומצם של החלטות הממונה היינו, החלטות ההרחקה בפועל מהמרכז הבינתחומי וגם זאת רק אם הסטודנט בחר לערער.

ב. עם זאת, אין כל ספק כי בתפקידו המעין-שיפוטי של הממונה על המשמעת כמכריע בזכויותיהם של סטודנטים עליו לנהוג בהליך הוגן וצודק (כהעדר משוא פנים, אי שרירות, הקפדה עם כללי הצדק הטבעי, פעילות בסמכות ובסבירות) והיבטים אלו יבוקרו גם יבוקרו ע"י ועדת הערר. בנוסף, בשל הרכבה הרחב יותר של ועדת הערר והתייחסותה אך לעונשי ההרחקה בפועל אשר הינם קשים במיוחד, תפתח עצמה הועדה לדיון עד כמה ניתן להתחשב בנסיבותיו/ה האישיות הסטודנטית/ית המערער/ת תוך איזון עדין עם יעדי ודמותו של המרכז הבינתחומי, מטרתו של ההליך המשמעתי במרכז הבינתחומי ומעמדו הקהילתי של הממונה על המשמעת כגורם הישיר האמון על ענייני המשמעת.

ג. עוד נעיר כי על פי ההלכה המושרשת בדין הישראלי, ולא רק בו, נדיר הוא המקרה שבו ערכאת ערעור מתערבת בממצאים עובדתיים שנקבעו באופן מלא בידי הערכאה הראשונה ששמעה את העדים. התערבות בנושא מהימנות העדים או בעניין קביעות עובדתיות אחרות, נעשית רק במקרים חריגים.

הדיון בפני ועדת הערר וההחלטה

8. במסגרת הדיון בפנינו נשמעו טיעוני הסטודנט שהושמעו בצורה סדורה בידי הסטודנט ובידי נציגו.
9. הערעור הופנה כל כולו כנגד חומרת העונש. המערער הבהיר לנו כי הוא מודע לחומרת מעשיו, וכי הוא "לוקח אחריות". הוא הבהיר כי בתקריט הוא היה עייף (לאחר ליל עבודה ממנו השכים לשיעור מוקדם בבוקר) וכי הוא התקשה לקבל את החלטת המתרגל להוציא אותו מן השיעור שכן הדיון ודברים שבינו לבין חבריו היה בעניין הקשור לשיעור.
10. המערער ביקש ללמוד מתקדימים כי העונש שהוטל עליו חמור מהעונש שהוטל במקרים מקבילים שארעו בעבר. הוא גם ציין ששלח לאחרונה (לאחר הדיון בפני הממונה על המשמעת) מכתב התנצלות למתרגל.
11. המערער ציין את היותו תלמיד מצטיין, ואת הפגיעה שתיגרם לו אם יידחה סיום לימודיו במספר היבטים – חוסר היכולת להמשיך ללמוד עם חבריו לכיתה, תשלום "דמי גרירה" בשכר לימוד, והדחיה באפשרות לקבל שכר גבוה יותר של בעלי תואר.
12. אכן, עונש ההרחקה בפועל למשך סמסטר אחד שניתן בידי הממונה על המשמעת הינו עונש חמור. יתכן אף שצודק הסטודנט בכך שהוא חמור מהעונש שניתן במקרים אחרים של הפרעה או התחצפות לאיש סגל. בכך כשלעצמו אין להכריע שכן רשאי הממונה על המשמעת גם לערוך שינוי במידרג הענישה בהתאם לשיקול דעתו, שכן אחת מתכליות הענישה המשמעתית היא גם להרתיע אחרים מלבצע את אותה העבירה.
13. ואולם, במקרה זה ישנן מספר נסיבות מחמירות:

- א. ראשית, האירוע נמשך לפחות כרבע שעה שבמהלכה נמנע מהסטודנטים בשיעור המשכו התקין של השיעור. חשוב להבהיר באופן חד משמעי כי המרצה (לרבות מתרגל) הוא הפוסק הבלעדי באופן שבו מתנהל השיעור, והוא בעל הסמכות להפעיל אמצעי אכיפה באופן הנדרש לצורך קיומו התקין של השיעור, לרבות האמצעי הקשה של הרחקת תלמידים מהכיתה. אין חולק כי במקרה זה המתרגל הזהיר את הכיתה מפני המשך ההפרעות בטרם החליט להרחיק את המערער ואת חבריו. כשחבר בסגל ההוראה מורה לסטודנט לצאת מהשיעור, עליו לבצע את ההוראה (אין פגם בניסיון מהיר ואדיב לשנות את רוע הגזירה, אולם אם ניסיון זה אינו מצליח, יש לקיים את ההוראה).
- ב. שנית, למערער היו מספר הזדמנויות "לרדת מן העץ". היה עליו לראות כי שני חבריו שנתבקשו לצאת יחד עימו – יוצאים מיד. היה עליו לראות כי חבר שלישי שהתעכב לצורך ניסיון לשכנע את המתרגל לשנות את החלטתו – יוצא אף הוא. חבריו לכיתה הפצירו בו לצאת כדי שהשיעור יימשך. אולם הוא בחר למרות כל אלו להמשיך בעימות עם המתרגל ובהישארות בכיתה.

ג. שלישית, גם הנסיבות שלאחר האירוע עצמו בעייתיות: האיחור לפגישת ההתנצלות, אי-שיתוף הפעולה עם רשויות המשמעת, והעובדה שמכתב התנצלות נשלח רק כשהבין המערער כי הסתבך משמעתית.

14. צירופן של מכלול הנסיבות במקרה זה מלמד כי המדובר במקרה חמור, וכי החלטתו של הממונה על המשמעת בוודאי איננה בלתי סבירה באופן שבו עלינו להתערב בה. לפיכך, אנחנו דוחים את הערר.

15. עם זאת, ביקשנו לוודא כי הפגיעה במערער אינה חמורה מזו שנתכוון אליה הממונה על המשמעת. שאלה זו עולה מעת לעת בעונש של הרחקה לסמסטר.

16. ביקשנו לברר אם ההרחקה לסמסטר תגרום בפועל, בשל מערכת הלימודים בביה"ס הרלוונטי, לפגיעה לתקופה העולה על סמסטר אחד. המערער ביקש בעניין זה לדחות את הרחקתו לסמסטר השני של שנת הלימודים תשע"ו (אף כי במהלך העניינים הרגיל הוא הורחק מהסמסטר הראשון של שנת לימודים זו). בבדיקה שנערכה מול בית הספר, הסתבר כי ישנו קורס אחד שעומו עלולה להיווצר בעיה בהמשך הדרך. אנו קובעים איפוא:

א. כי המערער רשאי לרצות את עונש ההרחקה שהוטל עליו בסמסטר ב' תשע"ו.

ב. כי המערער רשאי, אם רצונו בכך, ללמוד במהלך סמסטר ההרחקה שלו קורס אחד (או לכל היותר שנים) אשר ייקבע בידי בית הספר למדעי המחשב כי אי לימודם במהלך הסמסטר השני תשע"ו יגרום לקשיים בהרכבת המערכת בהמשך דרכו האקדמית לאחר עונש ההרחקה. בכפוף לאמור בסעיף 16 זה, הערר נדחה.

ניתן היום, יום חמישי, י"א בתשרי תשע"ו, 24 בספטמבר 2015.

גב' דניאל קוטלר אלמלם

ד"ר הלל סומר, יו"ר

פרופ' אורית טיקוצינסקי

Appeals Committee – The Interdisciplinary Center

Before: Dr. Hillel Sommer – Chairman
Prof. Orit Tykocinski
Ms. Danielle Cutler Elmalam

Appeal against the Decision of the Disciplinary Officer
Adv. Shelly Malka given on August 11, 2015
in the Disciplinary File 10/2015
In the matter of Student A

On Behalf of
The Appellant: Mr. Gal Shiri

On Behalf of
The Complainant: Ms. Orly Shaked

Decision

The Hearing before the Disciplinary Officer and His Decision

1. The Student who is appealing was convicted by the Disciplinary Office of behaving improperly, being impudent towards the course instructor and refusal to obey his instructions. These are offenses under sections 2(a), 2(h), 2(k), 2(l) and 2(r) of the Disciplinary Regulations.
2. The Appellant was convicted of demonstrating behavior that was hurtful towards another student and of interrupting the course of the lesson when he refused to adhere to the instructions of the instructor who asked him and other students to leave the lesson due to disturbance. Though his two peers left immediately and another peer left after a relatively short argument, the Appellant refused to leave, had a verbal dispute with the instructor and was willing to leave the room only after about 15 minutes in which the lesson had been disrupted due to the disturbance.
3. Later, the Appellant was late to the clarification meeting which was to be held with the instructor, and due to his tardiness, the meeting was not held.
4. When the disciplinary authorities contacted him, after the complaint was filed, the appellant ignored several attempts to contact him and only after he received notification of being blocked from using certain academic services he internalized the necessity of cooperating with the authorities. According to the appellant's claim he does not read emails sent to him to his email at the Interdisciplinary Center.
5. The Disciplinary Officer imposed the following punishment on the Student:

- a. Suspension for one semester.
- b. Conditional suspension for one semester, should he commit an offense identical to the one that is the subject of this case.

The Appeal

6. The Appellant asked to be represented by his employer Mr. Gal Shiri. Though in principle the Regulations do not recognize this possibility and allow representation by another student (including representatives of the candidates, for this purpose by the Student Union, and this is an opportunity to praise them for their devoted and successful work) or by legal representation. After ensuring that the Appellant understood the possibilities available to him, we decided to allow the representation even though it deviates from the regulations.
7. As stated in many decisions of the Appeals Committee in the past:
 - a. As a rule, the Appeals Committee must demonstrate restraint in its intervention in the Disciplinary Officer's decisions. This mainly stems from the fact that the Disciplinary Officer is "in charge of disciplinary matters" (clause 1 of the Disciplinary Regulations) and he has the communal authority to determine and enforce disciplinary policy at the Interdisciplinary Center. As the individual "in charge of disciplinary matters" the Disciplinary Officer is directly exposed to the facts of each case (and in regard to this matter he has the authority to interrogate the accused students and witnesses at the hearing), to trends and complaints in regard to the disciplinary field at the Interdisciplinary Center and to requests of enforcing discipline (for instance from the Student Union). Therefore it is the role of the Disciplinary Officer to fortify and enforce disciplinary patterns in accordance with the disciplinary policy of the Interdisciplinary Center, which he believes should be promoted in the framework of his role. Thus, if it is the goal of the Interdisciplinary Center, as a small scale social, humane and educational community, to promote certain behavioral values, it is the role of the Disciplinary Officer to enforce them and we cannot destroy his role as the individual in charge of discipline by exchanging his discretion with our discretion. This is logically obvious and apparent from the fact that the Appeals Committee is not the superior administrator in charge of discipline and from its authority to intervene only in reference to a small number of decisions of the Disciplinary Officers, i.e. those cases in which the decision of actual suspension from the Interdisciplinary Center has been determined and then, only if the student has chosen to appeal.
 - b. Nonetheless, there is no doubt that within the quasi-judicial role of the Disciplinary Officer when deciding with reference to the rights of the student it is his duty to act fairly and justly (without prejudice, without arbitrariness, while strictly adhering to natural justice, acting reasonably and in accordance with the authority vested in him). Furthermore, due to the wider composition of the Appeal Committee and its referring only to the punishment of

actual suspension which is especially severe, the Committee will remain open to discussion as much as possible while taking into consideration the individual circumstances of the student appealing and delicately balancing this with the goals and image of the Interdisciplinary Center, the goal of the disciplinary hearing at the Interdisciplinary Center and the communal status of the Disciplinary Officer as the authority directly entrusted with disciplinary matters.

- c. We should also note that based on the rulings embedded not only in Israeli law, rare are the cases in which the appellate intervenes in factual findings that were fully determined by the first instance who heard the witnesses. Intervention concerning the credibility of witnesses or concerning the determination of other facts is done only in exceptional cases.

The Hearing before the Appeals Committee

8. In the framework of the hearing before us the Student's arguments were heard in a clear and professional manner by the Student and by his representative.
9. The appeal was directed solely to the severity of the punishment. The Appellant clarified that he is aware of the seriousness of his actions and he is "taking responsibility for them". He clarified that during the incident he was tired (after working a night shift and getting up early in the morning) and that it was hard for him to accept the instructor's decision to remove him from the lesson since the dispute he had with his peers was in regards to something relevant to the lesson.
10. The Appellant asked to show through precedents that the punishment imposed on him was more severe than the punishment imposed in similar cases that occurred in the past. He also noted that he recently sent (after the hearing before the Disciplinary Officer) a letter of apology to the Instructor.
11. The Appellant noted that he was an honors student and that damage in regards to several aspects will be caused to him if his completion of studies will be postponed – i.e., his inability to continue to study with his peers, he will incur "lagging fees" connected to tuition, and he will suffer a delay in the ability to receive higher salary in light of completing his academic degree.
12. Indeed, suspension for one semester given by the Disciplinary Officer is severe punishment. Perhaps the Student is correct that the punishment is more severe than the punishment given in other similar cases of disturbance of the lesson or impudence towards a faculty member. This in itself does not warrant any decision since the Disciplinary Officer is entitled to make changes to the severity of punishment imposed at his discretion, as one of the aims of disciplinary punishment is to deter others from committing the same act.
13. And nonetheless, in this case there are several serious conditions that need to be considered:
 - a. First, the event continued for at least 15 minutes in which the Student caused disruption to the course of the lesson. It is important to unequivocally clarify that the lecturer (including the instructor) is the sole decider of how the lesson will be managed and he has the authority to

use enforcement measures as he deems necessary in order to ensure that the course of the lesson is not disturbed, including severe means such as removing the Student from the classroom. There is no dispute that in this case the instructor warned the class about continuing with the disturbance before he decided to remove the Appellant and his peers. When a faculty member instructs a student to leave the lesson, he must obey the instruction (there is no fault in a quick and polite attempt to change the decision, but if the attempt is unsuccessful the instruction should be upheld).

- b. Second, the Appellant had several opportunities to "get off his high horse". He should have seen that his two peers who were asked to leave the classroom left immediately. He should have also seen that the third peer who waited to leave till after an attempt to convince the instructor to change his mind – also left the classroom. His fellow students asked him to leave the lesson so that the lesson could continue. However he chose to continue the debate with the instructor and remained in the classroom.
 - c. Third, the circumstances after the incident itself are problematic: the tardiness to the apology meeting, not cooperating with the authorities and the fact that his letter of apology was sent only after the Appellant realized that he got himself into a very complicated situation, disciplinary-wise.
14. The combination of all of the circumstances in this case leads to the conclusion that this is a very serious case and that the Disciplinary Officer's decision is undoubtedly not unreasonable to the point that we should intervene. Thus we are rejecting the appeal.
 15. Nonetheless, we were asked to ensure that the damage to the Appellant is not more severe than what the Disciplinary Officer had intended. This question emerges from time to time when punishment of suspension is imposed.
 16. We were asked to check whether the punishment of suspension for one semester will result in damage for a period longer than one semester due to the study program of the specific school in question. The Appellant asked to postpone the suspension until the second semester of the 2015-2016 academic year (since according to the original decision he was to be suspended the first semester of this year). In the examination we conducted with the school we found that there was one course that may pose a problem later in his studies. Thus we have decided that:
 - a. The Appellant is entitled to serve the punishment imposed on him the second semester of the 2015-2016 academic year.
 - b. The Appellant is entitled, if he chooses so, to study one course (or at the most two) which will be determined by the School of Computer Science as courses that will pose problems in relation to his study schedule later in his academic track after the suspension if he does not complete them during the second semester of the 2015-2016 academic year.
 Subject to paragraph 16 above.

Given Today, Thursday, September 24, 2015.

Prof. Orit Tykocinski

Dr. Hillel Sommer, Chairman

Ms. Danielle Cutler Almalam